

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. května 2011 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10) v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Spojené věci C-201/10 a C-202/10) ⁽¹⁾

(„Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Ochrana finančních zájmů Evropské unie — Článek 3 — Zpětné vymáhání vývozní náhrady — Třicetiletá promlčecí lhůta — Úprava promlčení tvořící součást obecného občanského práva členského státu — Analogické použití — Zásada právní jistoty — Zásada ochrany legitimního očekávání — Zásada proporcionality“)

(2011/C 194/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10)

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předmět věci

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Hamburg — Výklad čl. 3 odst. 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340) — Vrácení vývozní náhrady, kterou vývozce neoprávněně získal, z důvodu nesrovnalostí, kterých se tento vývozce dopustil — Použití vnitrostátní právní úpravy, která stanoví promlčecí lhůtu v délce 30 let — Zásady právní jistoty a proporcionality

Výrok

1) Za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věcech v původním řízení, není v zásadě v rozporu se zásadou právní jistoty, že by v kontextu ochrany finančních zájmů Evropské unie definovaných nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství a při použití čl. 3 odst. 3 tohoto nařízení vnitrostátní soudy a orgány členského státu ve sporech týkajících se vrácení neoprávněně získané vývozní náhrady analogicky uplatňovaly promlčecí lhůtu vycházející z obecného vnitrostátního předpisu za podmínky, že takové uplatnění vyplývající ze soudní praxe je dostatečně předvídatelné, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

2) Za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věcech v původním řízení, odporuje zásadě proporcionality, aby se v rámci uskutečňování možnosti, která je členským státům dána v čl. 3 odst. 3 nařízení č. 2988/95, uplatnila na spory týkající se vrácení neoprávněně přiznaných náhrad třicetiletá promlčecí lhůta.

3) Za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věcech v původním řízení, je v rozporu se zásadou právní jistoty, že by „delší“ promlčecí lhůta ve smyslu čl. 3 odst. 3 nařízení č. 2988/95 mohla být stanovena na základě obecné promlčecí lhůty zkrácené rozhodnutím soudu takovým způsobem, aby uplatňování posledně uvedené lhůty neodporovalo zásadě proporcionality, jelikož za takových okolností se v každém případě uplatní čtyřletá promlčecí lhůta stanovená v čl. 3 odst. 1 prvním pododstavci nařízení č. 2988/95.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 31.7.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks v. Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

(Věc C-294/10) ⁽¹⁾

(„Letecká doprava — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Článek 5 odst. 3 — Náhrada škody cestujícím v případě zrušení letu — Zproštění povinnosti náhrady škody v případě mimořádných okolností — Přijetí všech přiměřených opatření leteckým dopravcem k tomu, aby čelil mimořádným okolnostem — Včasné plánování prostředků k zajištění letu poté, co takové okolnosti pomínuły“)

(2011/C 194/09)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Žalobci: Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks

Žalovaný: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Augstākās tiesas Senāts — Výklad čl. 5 odst. 3 a čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1) — Zrušení letu, jehož příčinou bylo nejprve uzavření vzdušného prostoru z důvodu problémů s radarovými a leteckými systémy a poté uplynutí maximální povolené pracovní doby posádky — Přijetí všech přiměřených opatření k zabránění mimořádných okolností ze strany leteckého dopravce

Výrok

Článek 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, musí být vykládán v tom smyslu, že jelikož je letecký dopravce povinen přijmout všechna přiměřená opatření, aby čelil mimořádným okolnostem, musí ve fázi plánování letu přiměřeným způsobem přihlídnout k riziku zpoždění spojenému s případným výskytem takovýchto okolností. V důsledku toho musí počítat s určitou časovou rezervou, která mu dle možností dovolí uskutečnit celý let, jakmile mimořádné okolnosti pominou. Naproti tomu nelze uvedené ustanovení vykládat tak, že v rámci přiměřených opatření ukládá povinnost obecného a nediferencovaného plánování minimální časové rezervy použitelné bez rozdílu na všechny letecké dopravce ve všech situacích, kdy nastanou mimořádné okolnosti. Při posuzování schopnosti leteckého dopravce zajistit uskutečnění celého letu v nových podmínkách vyplývajících z výskytu těchto okolností je třeba dbát na to, aby rozsah požadované časové rezervy nevedl k tomu, že by letecký dopravce byl nucen přistoupit k neúnosným obětem s ohledem na kapacity svého podniku v rozhodné době. Článek 6 odst. 1 uvedeného nařízení se v rámci takového posouzení nepoužije.

(¹) Úř. věst. C 221, 14.8.2010.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. května 2011 — Evropská komise v. Švédské království

(Věc C-479/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 1999/30/ES — Kontrola znečišťování — Mezní hodnoty pro koncentrace PM₁₀ ve vnějším ovzduší“)

(2011/C 194/10)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Alcover San Pedro a K. Simonsson, zmocněnci)

Žalovaný: Švédské království (zástupci: A. Falk a C. Meyer-Seitz, zmocněnci)

Předmět

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 1999/30/ES ze dne 22. dubna 1999 o mezních hodnotách pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a oxidy dusíku, částice a olovo ve vnějším ovzduší (Úř. věst. L 163, s. 41; Zvl. vyd. 15/04, s. 164) — Překročení mezních hodnot pro částice PM₁₀ ve vnějším ovzduší v letech 2005, 2006 a 2007 v zónách SW 2 a SW 4 a v letech 2005 a 2006 v zóně SW 5

Výrok

1) Švédské království tím, že překročilo mezní hodnoty pro koncentrace PM₁₀ ve vnějším ovzduší v letech 2005 až 2007 v zónách SW 2 a SW 4 a v letech 2005 a 2006 v zóně SW 5, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 1999/30/ES ze dne 22. dubna 1999 o mezních hodnotách pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a oxidy dusíku, částice a olovo ve vnějším ovzduší.

2) Švédskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 328, 4.12.2010.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 14. března 2011 — UsedSoft GmbH v. Oracle International Corp.

(Věc C-128/11)

(2011/C 194/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: UsedSoft GmbH

Žalovaná: Oracle International Corp.

Předběžné otázky

1) Je osoba, která se může odvolávat na vyčerpání práva na rozšiřování rozmnoženiny počítačového programu „oprávněným nabyvatelem“ ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice 2009/24/ES (¹)?